

[Justitsministeren.]

Medlem Hr. Zahle gik ikke fra at være Dommer over til at blive Justitsminister, men han gik fra Sagførerstillingen gennem Justitsministerstillingen til at blive Dommer; og anden Gang det ærede Medlem Hr. Zahle blev Minister, gik han fra Dommervirksomheden ind i Justitsministerstillingen. Efter at det ærede Medlem Hr. Zahle saa er gaaet af som Justitsminister, har han ikke søgt andet Embede; han har altsaa — med fuld Ret — foretrukket at tage den Stilling ikke at søge Embede, men at ofre sig for det politiske Liv og andre Hverv. Krabbe, som ogsaa var Dommer, da han gik ind som Minister, forbeholdt sig heller ikke noget andet Embede; han nøjedes med Ønsket om at kunne gaa af som Kammerherre! Og saa med Hensyn til den tredie, altsaa for mit eget Vedkommende, foreligger Situationen paa den Maade, at jeg mener, det er rimeligt, at der sikres en Minister den Stilling, han har og holder af, naar man finder det forsvarligt.

Jeg kan ikke se andet end, at Lovforslaget i den Skikkelse, det har, er fuldt forsvarligt. Jeg maa endvidere sige, at jeg finder det rigtigt, at man skal have Præsidenternes Samtykke, og at tage Præsidenten for den Ret, hvori vedkommende er Dommer, eller hvis det er Præsidentstillingen, saa at tage Præsidenten for den overordnede Ret; thi dér er Forholdet det, at han kan kontrollere, om Konstitutionen er forsvarlig eller ikke, medens derimod Højesteretspræsidenten, hvis det var ham, der skulde gøre det, ikke kunde have den fornødne Kontrol med disse Embedsmænd.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, som var Ordfører for Socialdemokraterne, sige, at naar der staar „et andet offentligt Hverv“, opfatter jeg det paa den Maade, at det er et Hverv, som den paagældende enten er blevet udnævnt til, eller et, som skal stadfæstes af Ministeriet, saa det faar en vis offentlig Interesse. Maa jeg i øvrigt takke det ærede Medlem, fordi han tog forholdsvis velvilligt paa Forslaget og dog gav Tilslutning til at ville gaa med til en saglig Behandling af Forslaget i det høje Ting.

Det er jo stillet i Udsigt, at Forslaget vil blive henvist til et Udvalg, og jeg haaber, at det dér maa faa en hurtig og velvillig Behandling.

Vagn Bro: Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen beklagede, at det foreliggende Lovforslag formentlig ikke havde været forelagt Retsplejeudvalget, og føjede i den

Forbindelse til, at dette formentlig skulde have været Tilfældet. Retsplejelovens § 1023, der indsætter dette Retsplejeudvalg, bestemmer, at Udvalget har

„den Opgave at drøfte saadanne Ændringer i og Tilføjelser til nærværende Lov og de til den knyttede Anordninger og øvrige Bestemmelser, hvortil der ved Lovens Anvendelse maatte vise sig Trang“. Retsplejeudvalget har altsaa sin særlige Virksomhed, og der er jo ikke Tvivl om, at man ogsaa til dette kan henvise forskellige Forslag, som ikke kommer fra det, men fra Ministeriet; deraf følger jo imidlertid aldeles ikke, at Lovgivningsmagten selv ikke skulde kunne drøfte ganske aabenbare og aabenlyse Ting, uden at de har været forelagt Retsplejeudvalget. Jeg vil mene, at dette Lovforslag, der i Virkeligheden angaar en Ordning af et Principspørgsmaal af statsretlig Karakter og dets: paa et enkelt Punkt formentlig uheldige Konsekvenser, sikkert ikke behøver at forelægges det nævnte, vanskeligt sammenkaldelige Udvalg.

Naar det ærede Medlem, der for øvrigt gav Tilsagn om en velvillig Behandling, udtalte, at det skulde ske med Retsplejens Tarv for Øje, maa jeg blot sige, at deri er alle de Repræsentanter, som har haft Ordet, enige.

Naar det ærede Medlem Hr. Axel Møller vendte sig imod det Synspunkt, jeg havde gjort gældende, at alle Embedsmænd skulde stilles lige, og deroverfor udtalte, at han vilde mene, at Dommerne skulde være undergivet meget strengere Indskrænkingsbestemmelser, vil jeg slet ikke bestride det, men jeg ønsker blot at sige, at Embedsmænd, hvad enten det er almindelige Embedsmænd eller Dommere, alle sammen bør komme ind under den Bestemmelse, at de kan blive Justitsministre uden at miste deres Embede. At der for en enkelt Embedsgrens Vedkommende kan gøres forskellige stærkere eller mindre stærke Begrænsninger gældende, er en Sag for sig, det giver dette Lovforslag ogsaa absolut Udtryk for.

Til det overmaade interessante Foredrag, som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen holdt angaaende Princippet, har jeg kun at bemærke, at det ærede Medlem synes at have taget ganske og aldeles ensidigt paa denne Sag uden at kunne indse, at der i enhver Sag, og ikke mindst i en Sag som denne, gør sig krydsende Hensyn gældende.

At man bevarer Hovedprincippet, er rigtigt, deri er der ingen i denne Sal, som er uenig med det ærede Medlem; men naar